

Nú er manni gert að greiða dagsektir samkvæmt framansögðu, en hann innir 159 ekki greiðsluna af hendi og skal þá heita ákvæðum hinna almennu hegningarlaga 18. sept. nr. 19 12. febr. 1940, um afplánun sekta.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögglumál.

18. gr.

Með reglugerð þessari eru numdar úr gildi reglugerð nr. 164 9. sept. 1939, um sölu og úthlutun á matvörutegundum, reglugerð nr. 178 19. sept. 1939, um breyting á henni, reglugerð nr. 185 9. okt. 1939, um sama efni, reglugerð nr. 194 23. okt. 1939, um sama efni og reglugerð nr. 83 6. maí 1940, um sama efni.

19. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 18. september 1940.

Eysteinn Jónsson.

Torfi Jóhannsson.

F Y R I R M Æ L I

160

18. sept.

um niðurskurð sauðfjár og fjárskipti til útrýmingar garnaveiki í Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

Á öllum þeim heimilum í Skagafjarðarsýslu, þar sem vart varð með vissu við garnaveiki í sauðfé á síðastliðnum vetri eða síðar, skal slátra öllu sauðfé haustið 1940 áður en það kemur í hús.

2. gr.

Nú verður veikinnar vart að aflokinni haustslátrun eða síðar við rannsókn eða á annan hátt, og skal þá tafarlaust slátra öllu sauðfé á því heimili, eða einangra það á tryggan hátt og slátra því í næstu sláturtíð á eftir.

3. gr.

Fjáreigendum er heimilt að kaupa ásetningslömb þegar á þessu hausti, og flytja heim til sín, þegar hreinsun afrétta og heimalanda, slátrun sauðfjár og sótt-hreinsun húsa er lokið. Mæðiveikinefnd ákveður hvenær flutningur líflamba megi hefjast. Hún ákveður einnig úr hvaða sveitum lömbin megi kaupa, um merkingu þeirra og gæzlu fyrst um sinn. Fjáreigendur kosta rekstur líflamba heim til sín, en ríkissjóður kostar flutning þeirra á bifreiðum eða skipum, þar sem nauðsynlegt er. Mæðiveikinefnd leggur til mann, sem hefir umsjón með lambakaupum, flutningi lambanna og merkingu.

4. gr.

Á þeim heimilum, þar sem fjárskipti fara fram, skal sóttgreinsa öll fjárhús, og önnur hús, sem sauðfé hefir komið í, áður en sauðfé kemur aftur á bæinn. Bannað er að láta sauðfé í hús þessi áður en sóttgreinsun fer fram.

5. gr.

Hver fjáreigandi má kaupa jafnmörg lömb og sauðfé hans, veturgamalt og eldra, var, er slátrað var hjá honum, en ætlazt er til þess, að hver um sig kaupi þegar á þessu hausti að minnsta kosti $\frac{2}{3}$ þeirrar tölu.

160

18. sept.

6. gr.

Haustið 1941 verða greiddar bætur fyrir afurðatjón til þeirra fjáreigenda, er skorið var hjá haustið 1940. Bótum skal haga þannig, að miðað sé við brúttó-afurðaverð af hverri á, eftir mati mæðiveikinefndar á því hausti. Bætur nema helmingi af afurðaverði þeirrar tölu áa, sem lömb voru keypt fyrir haustið 1940, og greiðast ekki frekari bætur vegna þeirrar fjártölu. Það, sem skortir á að full tala, samkv. 5. gr., sé keypt haustið 1940, skal bæta með $\frac{2}{3}$ afurðaverðs. Þó fari sá hluti aldrei yfir $\frac{1}{3}$ af fjártölu, samkv. 5. gr.

Haustið 1942 verða greiddar bætur fyrir afurðatjón, sem nema helmingi afurðaverðs af þeim hluta fjártölnunnar, sem ekki voru keypt líflömb upp í haustið 1940, og greiddar fullnaðarbætur fyrir haustið 1941. Þó verða aldrei greiddar bætur á meira en $\frac{1}{3}$ upphaflegrar fjártölu, samkv. 5. gr.

7. gr.

Nánari ákvæði um framkvæmd niðurskurðarins, sóttthreinsun húsa, útvegum líflamba og aðrar öryggisráðstafanir til þess að útrýming garnaveikinnar á þessu svæði megi takast, verða sett með reglugerð.

8. gr.

Brot á ákvæðum þessum varða sektum allt að 10000 kr. eða fangelsi. Með mál út af slíkum brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

Fyrirmæli þessi eru hér með sett samkvæmt 15. gr. laga nr. 14 frá 15. maí 1939, um varnir gegn útbreiðslu garnaveikinnar (Johnesveiki), útrýming hennar og stuðning til bænda, er beðið hafa tjón af henni, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. september 1940.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

161

18. sept.

REGLUGERÐ

um framkvæmd á niðurskurði sauðfjár og fjárskipti til útrýmingar garnaveiki í Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

Haustið 1940 skal slátra öllu sauðfé í Skagafjarðarsýslu á þeim bæjum, er vissa er fyrir að garnaveiki hefir orðið vart veturinn 1939—1940 samkvæmt skýrslu skoðunarmanna og rannsóknarstofu Háskólans. Sauðfé á þessum bæjum skal slátra án þess að framkvæmd sé Johnin-prófun.

2. gr.

Slátra skal enn fremur haustið 1940 öllu sauðfé á þeim bæjum, þar sem vissa fæst fyrir því með Johnin-prófun að veikin sé og, ef með þarf, með líffæraskoðun á rannsóknarstofu Háskólans. Rannsóknir skulu framkvæmdar eins fljótt og auðið er, svo að unnt verði að útvega hlutaðeigandi fjáreigendum líflömb á sama hausti.

3. gr.

Finnist veikin við síðari rannsóknir, skal öllu sauðfé á þeim bæjum, er sannast að veikin sé á, slátrað eða einangrað til næstu sláturtíðar, ef hagkvæmara þætti og hægt er að koma einangrun við.